

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXIII. Soluitur argumentum primum Lutheranorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

ones Sardicenses. Nec enim Chalcedonenses canones Sardicenses canonibus vlllo modo repungnant. Ita semper remanet vltimum iudicium penes Episcopum Romanum.

CAPVT XXIII.

Soluitur argumentum primum Lutheranorum.

VENIAMVS nunc ad argumenta Latinorum. Obiiciunt aduersarij primo CYPRIANVM, qui lib. I. epist. 3. ait: *Nam cum statutum sit ab omnibus nobis, & equum sit pariter ac iustum, & vniuscuiusq; causa illic audiatur, & ubi est crimen admissum, &c. oportet vtiq; eos, quibus presumus, non circumcursare, &c.* Et infra: *Nisi si paucis desperatis ac perditis, minor videtur esse auctoritas Episcoporum in Africa constitutorum, &c.* Vbi reprehendit eos, qui appellauerant ad Romanum Pontificem, & probat, non debere appellari: tum quia id sit statutum in Concilio Episcoporum; tum quia non est minor auctoritas Pontificum Africanorum, quam Romanorum.

RESPONDEO, Cyprianum ægrè tulisse appellationes eorum, qui de manifestissimis criminibus conuicti, & iudicati fuerant; non autem omnino appellationes sustulisse. Id colligitur ex lib. I. epist. 4. vbi loquens de Basilide, qui damnatus in Hispania, ad Stephanum Papam appellauerat, ait: *Nec enim tam culpandus est ille (Stephanus) cui negligenter obrepsum est, quam hic (Basilides) execrandus, qui fraudulentè obrepfit.* At certè si non licuisset Stephano appellationes vlllo modo admittre, valde certè esset culpandus, quòd appellationem non reiecisset, etiam si iustam causam Basilides habuisset.

Ad illud ergo, quod ait Cyprianus ab omnibus constitutum, *vt illic causa audiatur, & ubi est crimen admissum;* dico hoc decreto constitui, vt causa primùm iudicetur, vbi est crimen admissum; non tamen prohiberi, quo minus etiam secundo alibi iudicetur.

Sed DICES; At Cyprianus ex hoc decreto probat, non debuisse appellari: igitur prohibita sunt appellationes. RE-

SPONDEO, Cyprianum non ex hoc solo decreto argum-
tari, sed ex hoc decreto, adiunctis manifestissimis crimi-
norum. Sic enim Cyprianus ratiocinatur: Debet vniuersa
que caussa ex decreto Concilij illic audiri, vbi est crimen
missum: horum caussa iam audita est, & manifestè cri-
morum detecta sunt: Cur igitur Romam appellant, nisi
tè imponant Pontifici, vel saltem Episcopos vexent, qui
eis iudicauerunt?

Adde, quod si hoc decreto prohiberentur appellatio-
nes non solum prohiberentur ad Romanum Pontificem, ve-
tiam ad quemlibet alium iudicem, vt Magdeburgenses
tentur, Cent. 3. cap. 7. col. 176. & verba ipsa indicant, que
neralia sunt: at absurdissima & ridicula lex esset, que omni
appellationem prohiberet. In qua enim, quamuis in
ma Republica, eiusmodi lex tolerata fuit, quæ à nullo
appellari permitteret? Hanc ergo legem cum tribuere
turiatores Ecclesiæ Dei, quæ est Respublica sapientissimè
dinata, absurdos prorsus & ridiculos se exhibent.

Ad illud verò, quod Cyprianus addit, non esse
auctoritatis Episcopos Africae, respondeo, illud
referre comparationem ad Romanos Pontifices, sed
fam, de qua tunc agebatur. Est enim sensus, Episcopos
cæ non fuisse minoris auctoritatis, quàm sufficeret ad
causam iudicandam.

CAPVT XXIV.

Soluuntur alia tria argumenta.

SECUNDO, obiiciunt DAMASVM, qui in episto-
la ad Theophilum & Anysium, quæ est 79. inter
epistolas Ambrosij: *Cum*, inquit, *huiusmodi*
Concilij Capuensis iudicium, & finitimi
atque eius accusatoribus iudices tribuerentur, aduertimus
quod nobis iudicandi forma competere non potest.

Respondeo **PRIMO**, epistolam illam non esse Dam-
asij. In operibus Ambrosij tribuitur Ambrosio, sed nec eius
potest, cum in illa fiat mentio Ambrosij, tanquam cuiusdam
alterius. Itaque incertum est cuius sit. **SECUNDO** dico, si De-